

Warszawa 26-28 września 2002

XV Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

UCHWAŁA PROGRAMOWA XV KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

NSZZ „Solidarność” od początku swego istnienia ma na celu tworzenie nowej rzeczywistości, w której najważniejszą wartością jest człowiek. Naszą siłą była, jest i będzie prawda, szacunek dla ludzkiej godności, wolności i patriotyzmu. Te wartości będziemy pielęgnować i w oparciu o nie będziemy działać. Szczególne znaczenie ma zapewnienie godności pracy ludzkiej, stanowiące zobowiązanie zarówno dla pracodawców jak i pracowników. Katolicka nauka społeczna pozostaje nadal źródłem wiedzy, na której budować będziemy ład społeczny.

1. Związek wobec nowych wyzwań

Obecnie NSZZ „Solidarność” jako reprezentant pracowników staje przed nowymi, wyzwaniami. Rząd SLD-UP-PSL wprowadza drastyczne rozwiązania prowadzące do:

- ograniczenia praw pracowniczych i związkowych,
- pozbawienia pracowników i ich rodzin dotychczasowych uprawnień socjalnych,
- obniżania wynagrodzeń pracownikom,
- centralizacji zarządzania funduszami społecznymi.

Korzystając z prowadzonej kampanii antypracowniczej coraz więcej pracodawców dąży do maksymalizacji zysków kosztem zatrudnionych, łamie prawo nie wypłacając należnych świadczeń, zalega wiele miesięcy z wypłatą wynagrodzeń za pracę, a działacze NSZZ „Solidarność” broniących praw pracowników wyrzuca z pracy.

Takie działania są szczególnie szkodliwe dla spokoju społecznego w Polsce, gospodarki naszego kraju i demokracji. Środowiska liberalne, dominujące w polskim parlamencie i będące w ich dyspozycji media szerzą fałszywą opinię, że za zły stan gospodarki i trudną sytuację społeczną i gospodarczą odpowiadają związki zawodowe, a przede wszystkim „Solidarność”.

2. Polityka społeczna

Największym problemem społecznym w Polsce jest bezrobocie. W związku z postępującym rozwarstwieniem społecznym, w ostatnich latach pogorszyła się sytuacja najuboższej grupy pracujących i bezrobotnych, spada zatrudnienie, rośnie bezrobocie zarówno rejestrowane, jak i utajone.

Zagrożenia te wymagają nowych form zaangażowania naszego Związku w przeciwdziałanie bezrobociu, ochronę rencistów i emerytów, walkę o godziwe warunki pracy poprzez obronę praw pracowniczych i układy zbiorowe pracy.

2.1 Przeciwdziałanie bezrobociu

Przeciwdziałanie bezrobociu jest obowiązkiem przede wszystkim władz publicznych. Rozmiary bezrobocia wymagają radykalnej zmiany polityki gospodarczej na prozatrudnieniową oraz nowej polityki społecznej w celu poprawy warunków pracy i płacy, asekurującej pracownika przed ryzykami życiowymi, gwarantującej mu równość szans, z kształceniem ustawicznym pracowników i młodzieży jako priorytetem narodowym.

Konieczne jest wzmocnienie instytucji rynku pracy, wprowadzenie krajowej polityki zatrudnienia, jednolitych standardów obsługi rynku pracy, wzmocnienie funduszy celowych rynku pracy oraz roli partnerów społecznych. Nadrzędnym obowiązkiem rządu jest wpływanie na rynek pracy i kwalifikacje zawodowe pracowników, w szczególności poprzez opracowywanie programów i ustaw w celu promowania rozwiązań przyjaznych zachowaniu i tworzeniu nowych miejsc pracy.

Konieczne jest także wzmocnienie regionalnej polityki i spójności państwa, jak też promowanie przez państwo polskich towarów, usług i badań naukowych.

Związek jest za zwiększeniem nakładów z budżetu państwa na inwestycje infrastrukturalne, programy regionalne, restrukturyzację oraz na ulgi dla pracodawców tworzących nowe miejsca pracy i szkolących pracowników lub absolwentów.

Związek podczas tej kadencji domagać się będzie od rządu i parlamentu:

- zmian prawnych poprzez wprowadzenie w życie ustaw prozatrudnieniowych,
- znaczącego zwiększenia nakładów budżetowych na edukację i krajową politykę zatrudnienia,
- wprowadzenia do Kodeksu pracy definicji bezrobotnego, zasad pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego oraz aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu,
- odtworzenia rządowej administracji pracy,
- wzmocnienia funduszy celowych rynku pracy poprzez zapewnienie im odpowiednich środków finansowych i zwiększenie kontroli społecznej ich wykorzystania,
- wdrażanie różnorodnych programów w celu zatrudnienia absolwentów szkół,
- dialogu partnerskiego i wzmocnienia kompetencji reprezentatywnych komisji zatrudnienia i dialogu,
- przestrzegania art. 65 i 67 konstytucji oraz konwencji MOP 122 ws. polityki zatrudnienia.

Związek będzie domagał się przestrzegania prawa pracy, zaostrzenia przepisów w sprawie nielegalnego zatrudniania, a także objęcia ochroną pracowników zatrudnionych w nietypowych formach zatrudnienia.

Związek będzie preferował porozumienia społeczne, ogólnopolskie i lokalne, w zakresie polityki zatrudnienia i przekwalifikowań, zarówno z pracodawcami, jak i organizacjami pozarządowymi.

Zarządy regionów powinny włączyć się do aktywizacji bezrobotnych.

Niezbędne jest utworzenie związkowego funduszu wsparcia oraz aktywne pośrednictwo pracy poprzez związkowe biura pracy i kluby pracy. Aby móc skutecznie realizować pomoc bezrobotnym, Związek musi dysponować rzetelną bazą danych członków Związku.

2.2 Zabezpieczenia społeczne, ochrona rodzin przed ubóstwem

Sytuacja społeczna wymaga stworzenia przez rząd i parlament systemu zabezpieczeń społecznych, który powinien niwelować nadmierne już rozwarstwienie polskiego społeczeństwa pod względem zamożności.

Związek będzie dążył do:

- przyjęcia kategorii minimum socjalnego i minimum egzystencji jako pojęć prawnych,
- wprowadzenia kryterium interwencji socjalnej oraz minimalnego poziomu świadczeń w systemie zabezpieczenia społecznego w oparciu o koszyk dóbr i usług konsumpcyjnych oraz wydatki rodzin o niskich dochodach,
- określenia wysokości kosztów utrzymania w gospodarstwach emerytów i rencistów w celu zmiany zasad waloryzacji świadczeń, szczególnie najniższych,
- prawnego uregulowania możliwości wyrównania szans osób niepełnosprawnych, gwarantującego m.in. prawo do rehabilitacji, nauki oraz samorealizacji zawodowej i społecznej; realizacja tych praw musi odbywać się na wszystkich poziomach - od centralnego do lokalnego,
- analizy wzrostu cen leków, energii i innych mediów, a także do stworzenia systemu rekompensowania ich wzrostu rodzinom najuboższym,
- realizacji przez rząd socjalnego programu mieszkaniowego polegającego na wspomaganiu przez państwo budowy i prowadzenia noclegowni, schronisk i pensjonatów socjalnych dla osób bezdomnych.

Związek będzie domagał się opracowania przez rząd i wdrożenia minimalnego dochodu gwarantowanego.

2.3 Wzrost wynagrodzeń realnych

Związek będzie dążył do :

- zapewnienia wzrostu płac realnych odpowiednio do wzrostu gospodarczego kraju,
- ratyfikacji przez Polskę art. 4 ust. 1 Europejskiej Karty Społecznej w celu zagwarantowania pracownikom prawa do wynagrodzenia, które zapewni im i ich rodzinom godziwy poziom życia,
- ustawowych gwarancji poprawy relacji płacy minimalnej w stosunku do wysokości przeciętnego wynagrodzenia,
- egzekwowania prawa w zakresie terminowości wypłat wynagrodzeń za pracę,

- ograniczenia „szarej strefy” w zakresie określenia wysokości płac (także ze względu na skutki dla systemu ubezpieczeń społecznych).

2.4 Edukacja, nauka i kultura

W trosce o pomyślną przyszłość narodu i następnych pokoleń Związek domaga się zwiększenia nakładów budżetowych na kulturę, oświatę i wychowanie, szkolnictwo wyższe, naukę do poziomu postulowanego już podczas poprzednich zjazdów oraz sprawiedliwego rozdziału środków finansowych. Redukcja środków publicznych na ten cel degraduje nasz kraj i spowoduje, że młodzież będzie pełnić w przyszłej Europie wyłącznie drugorzędne funkcje społeczne i pracownicze.

Najbardziej efektywną inwestycją w przyszłość naszą i następnych pokoleń jest dobra edukacja. Związek będzie zatem domagał się dostosowania profili i sposobów kształcenia do rynku pracy, rozwoju różnych form ustawicznego kształcenia, stworzenia systemu wyrównywania szans edukacyjnych dla osób z różnych terenów i środowisk, podniesienia poziomu przygotowania zawodowego i wynagrodzeń kadry pedagogicznej i nauczycieli akademickich.

NSZZ „Solidarność” będzie aktywnie zabiegał o powrót w pracach parlamentarnych do projektu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym przygotowanego przez Związek.

Prawidłowy rozwój gospodarki wymaga ochrony i rozwijania krajowego zaplecza badawczo-rozwojowego.

2.5 Ochrona zdrowia.

Reforma systemu ochrony zdrowia, ze względu na niewystarczające środki finansowe w tym systemie odbywa się głównie kosztem pracowników i pacjentów. W związku z tym Związek domaga się podwyższenia składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Związek będzie się przeciwstawiał „dzikiej prywatyzacji”, likwidacji miejsc pracy, obniżenia jakości świadczeń, ograniczeniu dostępności usług medycznych.

2.6 Ubezpieczenia społeczne

Związek będzie zmierzał do:

- ustawowego przedłużenia terminu obowiązywania dotychczasowych uprawnień emerytalnych z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze;

- opracowania przez rząd w uzgodnieniu z partnerami społecznymi systemu emerytur pomostowych;

- ustawowego zagwarantowania wpływu dodatkowych środków finansowych do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z przeznaczeniem na emerytury pomostowe;

- przywrócenia nadzoru społecznego i poprawę nadzoru państwowego nad II i III filarem ubezpieczeń emerytalnych;

- wprowadzenia przez państwo zachęt ekonomicznych dla pracowników i pracodawców w celu przyspieszenia rozwoju pracowniczych programów emerytalnych;

- przywrócenia kobietom na urloпах macierzyńskich i wychowawczych opłacania ze środków budżetowych ich składek emerytalnych na poziomie nie niższym niż naliczone od płacy minimalnej. Uważamy, że właściwym polem do negocjacji tych spraw jest Trójstronna Komisja do spraw Społeczno-Gospodarczych.

Związek będzie monitorował wprowadzanie w życie nowego systemu ubezpieczeń od wypadków przy pracy i chorób zawodowych we współpracy z PIP.

Związek będzie domagał się wprowadzenia obowiązkowego systemu ubezpieczeń od ryzyka bezrobocia i tworzył własne fundusze na rzecz bezrobotnych członków Związku.

3. Związek a gospodarka

Globalizacja gospodarki światowej prowadzi do utraty przez władze publiczne, w tym rządy, wpływu na gospodarkę i do dominacji przedsiębiorstw międzynarodowych nad organizmami państwowymi. Stwarza to rosnącą nierównowagę w relacjach kapitał – praca, wzmacniając decydującą rolę kapitału.

W tej sytuacji realizacja totalnej prywatyzacji gospodarki państwa, głównie na rzecz obcego kapitału, powinna być zastąpiona przez rząd roztropną zrównoważoną polityką gospodarczą państwa względem przedsiębiorstw państwowych i prywatnych.

Kompromituje państwo polskie tzw. prywatyzacja ważnych dla gospodarki państwa przedsiębiorstw poprzez ich sprzedaż przedsiębiorstwom państwowym obcych państw, jak miało to

miejsce w przypadku TP S.A. W wielu przypadkach prywatyzacja przedsiębiorstw przyczyniła się do ich upadłości.

3.1 Polityka gospodarcza.

Oczekujemy od rządu realizacji art. 20 konstytucji, tj. tworzenia ustroju gospodarczego Polski w oparciu o zasady społecznej gospodarki rynkowej. W celu ochrony i utrzymania miejsc pracy Związek będzie dążył do uzyskania wpływu na politykę gospodarczą rządu. Z tego powodu Związek będzie domagał się, aby wysoki poziom zatrudnienia i kwalifikacji pracowników były nadrzędne w hierarchii celów gospodarczych państwa.

Niedopuszczalna jest praktyka porzucania przez Skarb Państwa własności państwowej - przedsiębiorstw znajdujących się w kryzysie przez brak konkretnych decyzji co do ich przyszłości. Wobec ogromu nadużyć dokonywanych przez osoby zarządzające i dysponujące mieniem Skarbu Państwa szczególnie domagać się będziemy uchwalenia przez parlament ustawy o Prokuraturii Generalnej.

Państwo nie może przerzucać całych kosztów restrukturyzacji przedsiębiorstw i niektórych branż na ich pracowników, łamiąc w ten sposób konstytucyjną zasadę solidarności partnerów społecznych w życiu gospodarczym. Państwo powinno ustawowo zapewnić gwarantowane wynagrodzenia i świadczenia socjalne dla pracowników restrukturyzowanych przedsiębiorstw. Związek nasz będzie domagał się ustawowego systemowego rozwiązania problemów gospodarczych i społecznych w branżach gospodarki znajdujących się w kryzysie (budownictwo, rolnictwo, hutnictwo, górnictwo węglowe, przemysł stoczniowy, chemiczny, motoryzacyjny i zbrojeniowy). Od rządu domagać się będziemy konsultowania ze związkami zawodowymi programów naprawczych dla tych branż. Niezbędne jest przeprowadzenie nowelizacji prawa upadłościowego i naprawczego w celu określenia zakresu ochrony praw pracowniczych w trakcie upadłości oraz zasad sanacji przedsiębiorstw.

Niezbędne jest kreowanie przez rząd koniunktury gospodarczej, np. przez racjonalną politykę energetyczną, która powinna zapewnić niskie koszty funkcjonowania gospodarki państwa, m.in. przez dostęp do źródeł energii dla każdego nowego podmiotu gospodarczego, tak aby nie konkurować na globalnym rynku jedynie niskimi kosztami pracowniczymi (poprzez zwolnienia i obniżki płac) w polskich przedsiębiorstwach. Państwo polskie winno wspierać polski kapitał i zapobiegać transferowi zysków za granicę. Będziemy żądali równego traktowania pod względem prawnym i podatkowym wszystkich podmiotów gospodarczych działających w Polsce. Związek będzie nadal domagał się jak najszerszego uwłaszczenia obywateli mieniem będącym w dyspozycji Skarbu Państwa oraz stworzenia ustawowych mechanizmów partycypacji pracowników we własności przedsiębiorstw.

Ze względów społecznych i ekonomicznych uważamy za niezbędne pobudzenie wzrostu gospodarczego w Polsce, głównie poprzez rozwój budownictwa mieszkaniowego i drogowego, utrzymanie niskiej stawki podatku VAT na materiały budowlane, a także wprowadzenie w podatku dochodowym od osób fizycznych ulgi budowlanej na wybudowanie jednego domu (zakup jednego mieszkania) dla każdej rodziny. Związek będzie domagał się od rządu ustawowego wprowadzenia tanich (niskooprocentowanych) kredytów dla rodzin na budownictwo mieszkaniowe, ustawowego wspierania finansowego budownictwa socjalnego w gminach. Podejmiemy ponownie starania o stworzenie dogodnych warunków do rozwoju powszechnej metody oszczędzania na swoje mieszkanie w tzw. Kasach Oszczędnościowo – Mieszkaniowych lub Towarzystwach Budownictwa Społecznego.

Uważamy, że rząd powinien wesprzeć w większym stopniu badaniami i pracami rozwojowymi polskie przedsiębiorstwa w celu zwiększenia ich konkurencyjności. Pobudzanie innowacyjności, przedsiębiorczości, zdolności do adaptacji pracowników na rynku pracy przy aktywnej współpracy Związku powinno być podstawowym celem polityki społecznej i gospodarczej państwa.

Życie gospodarcze w Polsce skażone jest powszechnie występującą korupcją. Wszelkie przetargi powinny być uregulowane ustawowymi zasadami eliminującymi korupcję oraz dumping socjalny przez wprowadzenie obowiązkowej zasady, że stawki godzinowe w składanych ofertach nie mogą być niższe niż ustalone ustawowo.

Domagać się będziemy od rządu bardziej aktywnego niż dotychczas zwalczania praktyk monopolistycznych i nieuczciwej konkurencji socjalnej i cenowej wobec polskich przedsiębiorstw.

Związek będzie domagał się od rządu i władz samorządowych, aby w ramach ogólnej polityki gospodarczej prowadziły politykę zrównoważonego rozwoju poszczególnych części kraju przez tworzenie regionalnych programów rozwoju gospodarczego. Szczególnie istotne jest zahamowanie zróżnicowania między województwami (Polską A i B). Programy te powinny mieć zapewnione źródła finansowania, zwłaszcza na potrzeby rozbudowy infrastruktury i inwestycji bezpośrednich, co ma prowadzić do wzrostu zatrudnienia.

Restrukturyzacja zatrudnienia w przedsiębiorstwach powinna być poprzedzona stworzeniem w ich otoczeniu regionalnych programów aktywizacji zawodowej zwalnianych pracowników.

4. Sprawy wewnątrzwiązkowe

4.1 Struktury związkowe

Struktura organizacyjna Związku, stosownie do wymogów czasu i sytuacji, musi zapewniać efektywne realizowanie statutowych zadań. Związek wypracuje metody analizy swojej skuteczności wraz z sformułowaniem wniosków i sposobów ich wdrażania.

Obecnie zwiększa się liczba małych organizacji związkowych, które nie są zdolne do profesjonalnego działania z powodu braku zawodowych działaczy. Organizowanie się związkowców w międzyzakładowych organizacjach związkowych wymaga takich uregulowań prawnych i statutowych, aby pracą tych organizacji mogli pokierować zawodowi działacze. Aby do pracy w Związku pozyskać osoby wartościowe, działacze ci muszą mieć zapewnioną większą niż obecnie stabilność zawodową i ochronę prawną.

4.2 Szkolenia związkowe

W dalszym ciągu podstawą szkoleń powinny być obowiązkowe szkolenia SOD dla członków władz wszystkich struktur Związku.

Zwiększyć należy liczbę szkoleń z zakresu pozyskiwania nowych członków do Związku oraz organizowania się pracowników w nowo powstałych zakładach pracy.

Doskonalić będziemy umiejętności tworzenia i negocjowania zakładowych układów zbiorowych pracy w celu objęcia większej ilości pracowników układami zbiorowymi.

Członkowie Związku w przedsiębiorstwach międzynarodowych powinni również być przygotowani do udziału w pracach międzynarodowych organizacji związkowych i w Europejskich Radach Zakładowych. Priorytetem powinny być szkolenia dotyczące integracji Polski z Unią Europejską, w tym przewidywanych jej skutków dla pracowników i Związku. Dlatego w nadchodzącej kadencji konieczna jest ściślejsza współpraca, wymiana doświadczeń, realizacja wspólnych programów z zachodnimi centralami związkowymi.

Niezbędne jest przygotowanie programu szkoleń przeznaczonych dla bezrobotnych członków Związku, zwiększającego ich umiejętność pozyskiwania nowej pracy.

Poprzez realizowany harmonogram szkoleń związkowych Związek powinien dopracować się polityki kadrowej, a w dalszym etapie uzawodowienia kadry.

Aby zwiększyć świadomość i odpowiedzialność działaczy za udzielane na zewnątrz informacje, należy przeprowadzić cykl szkoleń medialnych dla działaczy związku wszystkich szczebli.

4.3 Finanse Związku

Ważnym celem Związku powinno być zapewnienie odpowiedniej wielkości środków finansowych, solidnej bazy materialnej dla poszczególnych struktur Związku potrzebnych do realizacji ich zadań statutowych, poprzez doprowadzenie do ściągalności składek zgodnej z uchwałą finansową KZD i zwiększenie liczby członków Związku.

Ponadto, w tej kadencji władz należy wypracować schematy (dla zarządów regionów, sekretariatów branżowych, międzyzakładowych organizacji związkowych oraz komisji zakładowych) pozyskiwania środków finansowych na działalność związkową z innych źródeł. Związek powinien zapewnić doradztwo ekonomiczne na szczeblu krajowym.

Powinien także posiadać własny zespół audytorów.

W obecnej sytuacji Związku niezbędne jest prowadzenie racjonalnej gospodarki finansowej. Komisja Krajowa uchwałą powinna zobowiązać zarządy regionów i komisje zakładowe do przekazywania pełnych sprawozdań z WZD oraz informacji finansowej niezbędnej do poznania rzeczywistej sytuacji finansowej Związku, odpowiednio do regionu i Komisji Krajowej.

4.4 Aktualna informacja

Polityka informacyjna Związku wymaga poprawy, zgodnie z przyjętą przez Komisję Krajową strategią, która przewidziała utworzenie Serwisu Informacyjnego „Solidarność”, rozwój „Tygodnika Solidarność” oraz lepsze wykorzystanie możliwości internetu. Zadaniem biura prasowego będzie w większym stopniu kreowanie wizerunku Związku w mediach oraz zapewnienie przepływu informacji między strukturami dzięki rozwojowi Serwisu Informacyjnego „Solidarność”.

Ważnym zadaniem jest zatem usprawnienie przekazu informacji przez internet. Niezbędne jest utworzenie portalu internetowego NSZZ „Solidarność” na dobrym poziomie, o szerokim spektrum tematycznym, w tym dotyczącego stosunków pracy, z wyraźnie zaznaczonym charakterem ideowym Związku, przeznaczonego nie tylko dla członków Związku. W tej sytuacji konieczne jest skomputeryzowanie wszystkich biur Związku. W tym celu Komisja Krajowa powinna przygotować dla komisji zakładowych, zarządów regionów i sekretariatów branżowych standardowe oprogramowanie do pracy w sieci, umożliwiające prowadzenie dokumentacji (w tym finansowej) Związku.

Zarządy regionów i sekretariaty branżowe powinny doprowadzić do ustanowienia łączności poprzez pocztę elektroniczną z wszystkimi organizacjami związkowymi. Komisja Krajowa będzie monitorowała wydatki z funduszu wspierania statutowych zadań Związku, tak aby były przeznaczane na utworzenie profesjonalnej sieci informatycznej.

„Tygodnik Solidarność” ma być wiodącym pismem informacyjnym Związku, docierającym do wszystkich organizacji zakładowych. Wzorem innych gazet powinien mieć również swoją pełną wersję elektroniczną dostępną w internecie.

Związek ponadto będzie zabiegał o odpolitycznienie mediów publicznych.

4.5 Zwiększenie liczebności Związku.

Związek przeszkoli jak największą liczbę działaczy Związku w technikach pozyskiwania członków Związku oraz w celu zapewnienia im skutecznej ochrony prawnej.

W akcji promocyjnej należy przede wszystkim nastawić się na zainteresowanie Związkiem młodzieży pracującej i uczącej się. Wiedza na temat zadań i celów NSZZ „Solidarność” pomoże młodym pracownikom podjąć decyzję o przynależności do Związku.

To poczucie siły i interesu grupowego Związek powinien budować przez wprowadzenie nowych form komunikacji na wszystkich szczeblach Związku m.in. przez przekazywanie informacji związkowych, co najmniej raz na miesiąc do każdego z jego członków.

4.6 Współpraca międzynarodowa.

W międzynarodowych organizacjach i przedstawicielstwach związków zawodowych, do których należy NSZZ „Solidarność”, Związek będzie podejmował inicjatywy prowadzące do przeciwdziałania skutkom globalizacji, negatywnym dla pracowników.

Związek powinien włączyć się do działań Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych (MKWZZ) i Światowej Konfederacji Pracy (SKP), które mają za cel przygotowanie nowej strategii międzynarodowego ruchu związkowego na rzecz demokratyzacji światowej gospodarki i przywrócenia równowagi kapitał – praca. Celem jest również uzyskanie wpływu na przedsiębiorstwa międzynarodowe, rządy najbogatszych państw i organizacje międzynarodowe.

Związek powinien dążyć do jedności związkowej w świecie oraz nadal prowadzić kampanię na rzecz wzmocnienia, tworzenia i rozwoju niezależnych ruchów związkowych we wszystkich krajach.

5. Integracja europejska

W pełni identyfikujemy się z wypowiedzią Ojca Świętego Jana Pawła II w Sejmie RP:

„Nową jedność Europy, jeżeli chcemy by była ona trwałą, winniśmy budować na tych duchowych wartościach, które ją kiedyś ukształtowały, z uwzględnieniem bogactwa i różnorodności kultur i tradycji poszczególnych narodów. Ma to być wielka Europejska Wspólnota Duchu.”

Integracja Polski z Unią Europejską rodzi zarówno nadzieje, jak i obawy. Najważniejszymi z nich są problemy związane z zachowaniem suwerenności i tożsamości narodowej oraz ze spełnieniem standardów socjalno-ekonomicznych określonych przez dyrektywy UE i Europejską Kartę Społeczną.

Związek powinien stanowczo przeciwstawiać się wprowadzanym przy tej okazji rozwiązaniom niekorzystnym dla pracowników i ich rodzin. Warunki, na jakich będziemy przyjmowani do UE, będą miały decydujący wpływ na rynek pracy w Polsce. W szczególności obawiamy się dalszego wzrostu bezrobocia.

NSZZ „Solidarność” wielokrotnie zwracał uwagę na wyzwania, jakie towarzyszą procesowi integracyjnemu oraz na korzyści, ale i wyrzeczenia jakie związane są z akcesją. Obecnie negocjacje akcesyjne zbliżają się ku końcowi, wkrótce poznamy i będziemy mogli ocenić ich rezultaty. Związek będzie domagał się od rządu przedstawienia rzetelnego bilansu korzyści i strat wynikających z wstąpienia Polski do UE .

Zadaniem Związku powinno być rzetelne poinformowanie przed referendum członków Związku o skutkach integracji, przedstawianie ważnych dla nich aspektów wynikających z przynależności do zjednoczonej Europy.

6. Relacje Związek - partie polityczne, rząd

Do relacji Związek – polityka w pełni odnoszą się słowa encykliki „Laborem exercens” :

„...działalność związków zawodowych wkracza niewątpliwie w dziedzinę „polityki” rozumianej jako *roztropna troska o dobro wspólne*. Równocześnie jednak zadaniem związków nie jest uprawianie „polityki” w znaczeniu, jakie się powszechnie nadaje temu słowu dzisiaj.

Związki nie mają charakteru *partii politycznych* walczących o władzę i nie powinny podlegać decyzjom partii politycznych ani też mieć zbyt ścisłych związków z nimi. W takiej bowiem sytuacji łatwo tracą łączność z tym, co jest ich właściwym zadaniem, to znaczy zabezpieczeniem słuszych uprawnień ludzi pracy w ramach dobra wspólnego całego społeczeństwa, stają się natomiast *narzędziem do innych celów.*”

Związek powinien być otwarty na współpracę z bliskimi ideowo partiami politycznymi dla realizacji swoich celów programowych w duchu cytowanej wyżej encykliki i będzie zabiegał o to, by w parlamencie i samorządach znalazły się osoby wspierające program Związku, a także deklarujące tworzenie prawa pracy przyjaznego dla pracobiorców, zwalczanie bezrobocia, ochronę rodzin przed ubóstwem, wprowadzenie prorodzinnych podatków.

Związek nie będzie współpracował z partiami postkomunistycznymi i liberalnymi.

W Statucie NSZZ „Solidarność” należy wprowadzić dodatkowy zapis o zakazie łączenia funkcji związkowych z funkcjami posła lub senatora.

Będziemy włączać się do akcji nacisku na rządy, przede wszystkim na rząd polski, aby włączyć do reguł działania Światowej Organizacji Handlu (WTO) wymiar socjalny oraz zasadę przestrzegania podstawowych standardów pracy MOP. W celu wprowadzenia międzynarodowych standardów socjalnych w nadchodzącej kadencji należy spowodować ratyfikację Konwencji MOP nr nr: 102, 131, 150, 152, 156, 158, 159, 168, 173, 181, 183 i przestrzeganie odpowiadających im zaleceń oraz rozszerzenie ratyfikacji Europejskiej Karty Społecznej (przede wszystkim o artykuły 4.1, 10.3 i 4 oraz 13.1.) i dyrektyw Unii Europejskiej. Związek będzie domagał się respektowania ratyfikowanych konwencji.

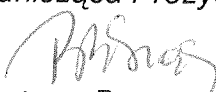
Realizacja powyższych zadań doprowadzi do wzrostu społecznego zaufania do naszego Związku, zwiększenia liczby jego członków, przywróci większe poszanowanie pracowników przez ich pracodawców. Przy braku rodzimego kapitału, przy realizowanej liberalnej doktrynie gospodarczej, rosnącym bezrobociu Polsce potrzeby jest silny NSZZ „Solidarność”. Dopiero wtedy możliwa będzie trwała poprawa sytuacji materialnej i społecznej polskich pracowników i ich rodzin.

Komisja Krajowa określi terminy i środki realizacji zadań programowych oraz osoby odpowiedzialne za ich wykonanie.

Warszawa, 28 września 2002 r.

XV Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodnicząca Prezydium Zjazdu

Bożena Borys – Szopa